

Samen werken aan toekomstgerichte zorg

Een dag in de toekomst
Hoe zou een werkdag in een zorghuis met psychogeriatrische en somatische bewoners er in de toekomst uit kunnen zien? Hoe komt slimme technologie, samenwerking met de gemeenschap en efficiënte bedrijfsvoering samen? Door vooruit te kijken maken we zichtbaar wat de mogelijkheden zijn om het werk leuk, menselijk en houdbaar te houden. Voor bewoners én voor medewerkers. Deze toekomstplaat helpt ons om samen te bouwen aan toekomstgerichte zorg.

De bewoner staat centraal
De behoeften van bewoners en hun mate van zelfstandigheid verschilt. Dit is afhankelijk van hun karakter, levensloop en het stadium van hun ziekte. Daarom blijft de menselijke benadering altijd het uitgangspunt. Technologie ondersteunt, maar bepaalt nooit de toon. Zo ontstaat er ook in de toekomst ruimte voor persoonlijke en warme zorg. In dit toekomstbeeld spelen Marcel, Aischa en Laura de hoofdrol.

Marcel de Vries (76)
Voormalig IT-manager en gadgetliefhebber. Na een hersenbloeding kreeg Marcel te maken met beginnende dementie en niet-aangeboren hersenletsel. Hij woont sinds kort in een zorghuis. Marcel mist zijn man Mustafa, die drie jaar geleden overleed. Hij blijft nieuwsgierig naar nieuwe technologie.

Aischa Benalli (82)
Voormalig burgemeester van Alkmaar en oud-Tweede Kamerlid. Liefhebber van kunst, reizen en muziek. Aischa heeft Alzheimer en woont sinds kort in een zorghuis. Haar man Karel en dochter blijven een belangrijke rol spelen in haar leven.

Laura Meijer (56)
Laura werkt al haar hele werkende leven in de zorg en combineert haar ervaring met digitale ondersteuning. In haar werk staan persoonlijke aandacht en samenwerking met naasten centraal. Met technologie als hulpmiddel, niet als vervanging.

HET TOEKOMSTIGE LEVEN IN EEN ZORGHUIS

Persoonlijke verzorging
"Laura, ik moet naar de wc en wil graag douchen," zegt Marcel tegen Elo, zijn digitale assistent. Binnen enkele seconden krijgt Laura, de zorgprofessional van dienst, een melding op haar smartwatch. Ze komt erom, met haar evakoelset dat haar ondersteuning geeft bij het tillen. Via de plafondlift begeleidt ze Marcel soepel naar het toilet. De bidetfunctie werkt automatisch en sensorisch, zonder knoppen. Het slimme toilet meet het gewicht van Marcel en wordt samen met de analyse van zijn urine en ontlasting doorgestuurd naar het ECD.
Daarna neemt Marcel een douche met de doucheroobot. Aan het einde van de douchebeurt controleert Laura even of alles goed is gegaan. Drogen gebeurt automatisch met warme lucht. Marcel poetst zijn tanden met hulp van een slimme spiegel die hem stap voor stap begeleidt. Zijn dag kan beginnen.

Familiecontact
Aischa zit rustig in haar stoel als de avatar haar zachtjes aanspreekt: "Aischa, Karel belt. Wil je opnemen?"
Op de muur licht het holografische scherm op. Daar is hij: Karel, haar man. "Ik dacht: ik bel je even, lieverd. Zin om samen wat foto's te kijken?" De beelden uit hun reis naar Peru vullen de kamer. Karel deelt ze via screenshare en Aischa kijkt mee alsof ze er weer zijn, tussen de lama's, in de zon. Ze lachen samen om die ene foto waar haar hoed afwaait.
Laura, die net langsluip, ziet op haar smartwatch dat het gesprek is gestart. Ze hoeft niets te doen, maar het geeft haar inzicht in Aischa's dag. Alles loopt soepel.

Eten en drinken
In de huiskamer hangt een gezellige drukte. Vrijwilligers dekken de tafel. Op een groot scherm is precies te zien wie wat wil eten en wat er al is klaargemaakt. En of er allergieën of dieetadviezen zijn. Alles wordt afgestemd op het digitale voedingsplan van elke bewoner. Een eetrobot helpt Marcel met eten.
In de hoek staat een slimme koelkast. Op het display zie je de temperatuur én wat erin ligt, zonder dat je de deur hoeft te openen. Het systeem geeft automatisch aan wat bijna op is en wat besteld moet worden.

Avondrust
Terug op haar kamer merkt Aischa dat het avond is. De verlichting verandert vanzelf in warme, gedempte tinten. Vera, haar digitale avatar, vraagt zacht: "Zal ik Billy Joël opzetten?" Aischa glimlacht en knikt. Terwijl de muziek op de achtergrond klinkt, wordt er een stuk voorgelezen uit haar favoriete boek.
Als de muziek langzaam wegstemt, geeft Vera met een zacht lichtsignaal aan dat het laat begint te worden. "Wil je naar bed, Aischa?" vraagt ze vriendelijk. Na een bevestigend knikje stuurt Vera automatisch een seintje naar Laura, die even later binnenkomt om Aischa te helpen met haar avondritueel.

Nachtrust
Eenmaal in bed geniet Aischa nog van rustige natuurgeluiden en een beeldje van een tuin. Wanneer haar ademhaling vertraagt en haar hartslag daalt, schakelt het systeem automatisch het licht en geluid uit. Op het dashboard van de nachtdienst verschijnt een melding: Aischa slaapt.

Rustig wakker worden
Een nieuwe dag in het Zorghuis. Een warm licht kleurt de kamer van Aischa. Uit een speaker klinkt Piano Man van Billy Joel. Op de muur verschijnen beelden van een tuin vol bloemen die haar herinneren aan vroeger. Een rustige, vriendelijke stem zegt: "Goedemorgen Aischa, het is dinsdag. Vandaag komt je dochter op bezoek."
Een subtiele geur van lavendel verspreidt zich in de kamer. Haar bed past zich automatisch aan haar slaappatroon aan en zet zich langzaam in een comfortabele zitpositie. Een zachte overgang van nacht naar dag.

Medicatie uitgifte
Het is tijd voor het uitdelen van de medicatie. Met een lichte beweging van haar hoofd springt Laura's AR-bril aan en projecteert automatisch de medicatieplanning in haar gezichtsveld. Ze ziet direct welke bewoner welke medicatie nodig heeft, op welk tijdstip, én of er bijzonderheden zijn.
Bij Marcel stopt ze even. De slimme dispenser heeft de paracetamol al klaargezet. Via haar bril bilt Laura dat het medicijn op tijd is aangeboden én dat Marcel het heeft ingenomen. Dit bevestigt de sensor in het apparaat.
"Paracetamol 500 mg ingenomen om 08.10 uur, geen bijzonderheden," dicteert ze rustig. Haar woorden worden direct en foutloos verwerkt in het zorgdossier.

Zelfontplooiing
Na de lunch scrollt Marcel rustig door het interactieve scherm in de woonkamer. Hij kiest de schilderworkshop. Vandaag wil hij iets maken dat hem doet denken aan vroeger.
Zijn fijne motoriek laat hem soms in de steek, maar dat houdt hem niet tegen. De slimme penseelhouder voelt als een verlengde van zijn hand, en de digitale ezel ondersteunt subtiel zijn bewegingen. Zo kan Marcel toch zijn idee op papier zetten.
Zijn werk wordt automatisch opgeslagen en later geprojecteerd in de digitale expositieruimte in de gang, waar bewoners hun creaties delen.

Bezoek van behandelaar
Goedemorgen Aischa, straks om half 3 komt de fysiotherapeut langs," meldt de avatar. Even later checkt de fysiotherapeut in via haar smartwatch bij het scherm naast de deur. Direct verschijnt een beknopt overzicht uit haar digitale dossier: mobiliteit, pijnscores, recente observaties.
"Geef een samenvatting van haar bewegingspatroon afgelopen week," zegt ze tegen de digitale assistent. Die leest de kamputen voor en toont een grafiek op het scherm.
Tijdens de afspraak kijkt de behandelaar naar Aischa's bewegingen, maakt aantekeningen via spraak, en koppelt haar bevindingen automatisch aan het behandelplan.

Nachtdienst
Tijdens haar nachtdienst houdt zorgprofessional Samira via het digitale zorgdashboard de bewoners in de gaten. Live beelden van de kamers verschijnen op gezette tijden, zonder de rust te verstoren.
Sensoren in bed en kleding monitoren ademhaling, hartslag en bewegingen. Bij afwijkingen krijgt Samira direct een melding op haar smartwatch: "Controleer mevrouw Benalli, verhoogd valrisico door onrustige slaap."
Ze besluit langs te gaan en vindt mevrouw Benalli onrustig in bed. Na een korte check rapporteert ze spraakgestuurd via haar smartphone: "Mevrouw Benalli rustiger gelegd, valrisico vermindert." Het zorgdossier wordt meteen bijgewerkt.

